

Kjeld Olesen (S):

Det er jo ikke, fordi denne debat har skabt den store klarhed. Det, man kunne frygte fra starten, er jo i virkeligheden sket, nemlig at man har været tilbøjelig til lige nøjagtig at trække det frem i forbindelse med Christiania, der passer ind i éns egen holdning til tingene. Sagen er jo den, at man kan vende og dreje problemet, som man vil, problemer vil der være under alle omstændigheder. Mange forskellige sider kan drages frem, og man kan altså prioritere og på den måde få mange slags fremstillinger.

Jeg synes, et par af indlæggene har været helt fantastiske i deres ensidighed. Det gælder bl. a. ordføreren for centrum-demokraterne, der baserer sin viden på et enkelt besøg i en politibil. Man burde vide, at et samlet indtryk kan man naturligvis ikke få bare ved et sådant besøg.

Der er også indlæg, som man vel nok gør en tjeneste ved at forbigå i tavshed; det gælder først og fremmest det indlæg, der kom fra ordføreren fra det, der kalder sig fremskridtspartiet.

Jeg vil godt gøre et par enkelte bemærkninger til ordføreren for det konservative folkeparti, der jo fremførte en meget stærk kritik. For det første sagde han, at det egentlig kan undre, at dette spørgsmål skal optage så megen tid. Dernæst sagde han, at det kunne have været klarert smertefrit i sin tid. Jeg bliver nødt til, hvad angår det første kritikpunkt, at sige til ordføreren for det konservative folkeparti, at går han Folke-tingstidende igennem, vil han se, at partifæller til ham fra starten og op igennem efterhånden lang tid har benyttet onsdags-spørgsmålene til hele tiden at puste til den ild, man kan kalde Christiania. For det andet vil jeg sige til ordføreren for det konservative folkeparti, at det tilfældigvis var en konservativ forsvarsminister, der havde planlægningsansvaret for og stod for den praktiske udførelse af alt det, der skete, og som ledte hen til Christiania, idet man i sommeren 1971 bare rømmede arealet, lod 32 tdr. land ligge frit og traf beslutning om, at det ikke skulle bevogtes af andet end et par mand fra et vagthold og et par schæferhunde, især i aften- og nattimerne. Det kunne være ordnet smertefrit, ja, men så må jeg spørge ordføreren: hvorfor gjorde man det da ikke? Når man er så vidtskuende,

hvorfor gjorde man så ikke det, at man straks efter rømningen tog de nødvendige skridt, kom med et oplæg til finansudvalget? Man lod det ligge, man håbede på, det bare kunne køre løs. Jeg synes i og for sig, det på denne baggrund er ret forstemmende at høre, hvordan man fra det konservative folkeparti i dag kører frem.

Jeg er en del rystet over at høre formanden for socialudvalget udtale sig, som det her er sket. Det er ikke forbevidst at overdrive, at jeg siger, det er rystende at høre. Han kommer med bemærkninger, der for det meste er en kritik af dem, der har det praktiske arbejde med de stigende sociale problemer, vi ser i vort samfund og især i storbyerne, og forbigår fuldstændig den rapport fra Ungdomsklinikken, som jeg omtalte i mit indlæg, ligesom han fuldstændig ser bort fra de bemærkninger, der var indeholdt i socialstyrelsens rapport om dette problem, og — kan jeg forstå på mine partifæller i udvalget — ser helt bort fra det møde, der fandt sted i går, hvor man jo med al tydelighed fik at vide fra regeringens narkotikaudvalg, at der sker positive ting derude.

Så kan forsvarsministeren og andre sige, det intet har med et socialt eksperiment at gøre. Når de, der arbejder med disse ting til daglig, kan påvise, at man altså i Christiania i modsætning til så mange andre steder kan se fremskridt, så har det noget med et socialt eksperiment at gøre. Men det er klart, at under alle omstændigheder vil det være forbundet med problemer.

Jeg vil godt sige til hr. Højland og til fru Inge Krogh, at det såmænd ikke var nødvendigt at bruge så megen tid på personlige erfaringer fra Christiania. Nu vil jeg indrømme, at fru Inge Krogh jo har tilbragt noget mere tid, endda i fri luft, end hr. Højland har gjort i Christiania. Men hvis man læste regeringens redegørelse fra august sidste år, så vil man se, at vi dér sagde: der er positive ting, og der er negative ting. Vi omtalte helt tydeligt, at der i Christiania foregår ting, der ikke er videre acceptable. Der er lokaliteter, der er uhumske, og der er en lang række andre ting, som jeg kunne beskrive lige så manende, som det er forsøgt her.

Men hvad er det, der ligger bag alt dette? Der ligger jo bag dette — ja, undskyld, jeg siger det så lige ud — en uvidenhed om,